

имъ далъ една сума, отъ която Мусевичъ ударилъ 150 рубли, а той си раздѣлилъ съ Василиева и Попова по 33 наполеона. Така улесненъ той заминава за Цариградъ, отъ гдѣто и съобщава съ въпросното писмо на Кривцова за раздѣлянето на паритѣ и тѣхното (на обвиняемитѣ) положение.

Между другитѣ уловени писма заслужва внимание и зачу- мерованото подъ № 6, което Миларовъ получилъ отъ другаря се К. Попова. Това писмо, очевидно алегорически написано, обвиняемия обяснява, че Поповъ, комуто не е била извѣстна хитростта имъ прѣдъ Кривцова, а смѣталъ за истиненъ заговорътъ имъ противъ Особата на Н. Ц. Височество, му го билъ писалъ, за да узнае скоро ли ще бжде извършено заговореното, и въ своя рѣдъ увѣрява, че той билъ готовъ на общаното самопожертвование. На скоро, обаче, обвиняемия Миларовъ е билъ длъженъ да признае, че и тѣзи му показания не сж настоящата истина и да ги измѣни и вторий пхтъ. Къмъ това било заставенъ отъ прѣловения му дневникъ, въ който той си записвалъ всичкитѣ свои политически дѣйствия и отъ когото се установява че заговорътъ имъ съ Попова, Мусевича и Василиева не е никаква хитростъ, а настояща дѣйствителностъ. Обвиняемия начева разказътъ си съ подробно описание лутанията на съмисленниците си емигранти въ Руссия да изнамѣрятъ срѣдства за прѣмахването на сжществующия държавенъ строй въ България, до дѣто най-послѣ прѣзъ Януарий 1890 г. станало събрание въ Одесса, въ централната гостилница, на квартирата на Мусевича, гдѣто съставили заговоръ да убиятъ Н. Ц. Височество Княза, и за оружие биле приети револвери и кама. Нужно било да се рѣши и за оружieto, тѣй като опитванията имъ да заготвятъ динамитни бомби останали тщетни. Заговорътъ се състоялъ отъ него, Мусевича, Василиева, Попова и бившия капитанъ Бѣлова; тоя послѣдния отъ послѣ билъ исключенъ отъ заговорътъ по недовѣрие. Планътъ си тѣ съобщили на Аристова (дѣловодител на Петербургското Славянско Благотворително Общество) и на Кривцова, отъ които получили пълно удобрѣние и, освѣнъ тово, пари за извършването му и по единъ револверъ на човѣкъ. Слѣдъ това обвиняемия веднага заминалъ за България и се установилъ въ София, като взелъ прѣдварително въ Цариградъ разрѣшението на правителството, да се завърне. Слѣдъ нѣколко дена билъ сюрпризиранъ отъ идването въ стаята му въ хотелъ „Вазовъ“, на К. Попова, дошелъ за изпълнение